

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Et Decano Patherburnensi, & Abbati de Helmuardeshusan.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

ricis super hoc silentium perpetuum imponentes. Nulli ergo &c. liceat hanc paginam nostræ diffinitionis infringere &c. Datum Laterani VII. Februarij.

T V R O N E N S I
Archiepiscopo.

Quod sedem &c. *Extat supra numero LXXVII. inter epistolas istius libri. Itaque repetere eam nolimus.*

EPISCOPO CIVITATIS
Castellan.

Accedentes nuper ad presentiam nostram &c. *Extat supra numero LXXVIII. inter epistolas hujus libri.*

RAYNERIO ABBATI
& *Conventui sancti Petri Eugubin.*

Cum olim essemus apud Perusium constituti &c. *Extat supra numero LXXIX. inter epistolas hujus libri. Ea de causa heic eam omisimus.*

ABBATI DE FIRMITATE
G. & F. *Archidiaconis Cabilonen.*

Expositam nobis Eduensis Ecclesiæ accepimus quæstionem &c. *Extat supra numero LXXX. inter epistolas hujus libri.*

EPISCOPO ET DECANO
Patherburnensi, & Abbati de
Helmuardeshusan.

Cum Conradus quondam Hildesemensis Episcopus, pro eo quod sine licentia nostra ad Ecclesiam Herbipolensem transiit, fuerit suspensus à nobis, & postmodum, quoniam à sua noluit præsumptione desistere, vinculo sit excommunicationis astrictus, & de mandato nostro in Hildesemensi Ecclesia electio canonicè celebrata, nobiles quidam, scilicet Adolphus Comes, Hermannus & Henricus Comites de Hartesborc, Fredericus de Insula, & ipsius Ecclesiæ ministeriales, videlicet Lupoldus de Escherthe, Vgo advocatus, & eorum complices, Hildesemensis diocesis, electioni factæ & auctoritate sedis apostolicæ confirmatæ de dilecto filio H. Hildesemensi Præposito majori contradicere non verentur, & ipsi quondam Episcopo, sicut non convenit, adhærentes, ipsum electum & Hildesemensem Ecclesiam aggravant multipliciter & infestant; sicut ipsius electi & Capituli Hildesemensis transmif-

sa nobis conquestio patefecit. Prænominati etiam nobiles & ministeriales ipsius Ecclesiæ bona Hildesemensis Ecclesiæ, præbendas Canonorum, & speciales redditus ipsorum, & episcopales proventus presentis anni, occasione & auctoritate præfati Conradi quondam Episcopi recipiunt & detinent violenter. Præterea prædicti nobiles & ipsius Ecclesiæ ministeriales eidem quondam Episcopo Hildesemensi faventes, ipsum electum non permittunt civitatem & castra & alia bona ad Hildesemensem Ecclesiam pertinentia pacificè possidere, immo independentes præfato quondam Episcopo contra Ecclesiam & electum & Clerum Hildesemensem auxilium & favorem, ipsum à possessione castrorum & civitatis & aliorum bonorum prohibent, & ei modis omnibus contradicunt. Nolentes igitur talia sub dissimulatione transire, quæ noscuntur contra mandata sedis apostolicæ attentari, discretionem vestræ per apostolica scripta mandamus & districtè in obedientiæ virtute præcipimus quatenus si verum est quod proponitur, præsumptores prædictos, nisi ad commonitionem vestram ablata Hildesemensi Ecclesiæ & electo restituerint universa, & ab ipsius Ecclesiæ, electi, & Cleri indebita molestatione destiterint, tandem nuntietis vinculo excommunicationis, sublato appellationis obstaculo, innodatos, & terram eorum suppositam interdicto, & ad quemcunque locum venerint, eis presentibus divina prohibeatis officia celebrari, donec tam electo quam Clero super præmissis idoneam satisfactionem impendat. Volumus etiam nihilominus & mandamus ut nisi Clerici & laici in Hildesemensi diocesi constituti præfato electo debitam reverentiam impendere curaverint & honorem, eos ad id, omni gratia & timore postpositis, districtione ecclesiastica, appellatione remota, cogatis. Volentes insuper ejusdem Ecclesiæ indemnitate & electi paternæ sollicitudine præcavere, presentium vobis auctoritate præcipimus quatenus quicquid de bonis ipsius Ecclesiæ præfatus quondam Episcopus, postquam Herbipolensi episcopatu se non timuit immiscere, alienavit quomodolibet vel distraxit, auctoritate nostra, appellatione remota, denuntiantes irritum & inane, & quæ per eum antè, etiam cum Episcopus esset, Ecclesiæ memoratæ irrationabili-

Xxx ij

Epist. 184.
Quod Archiepiscopus, propter infirmitatem, suffraganeorum consecratione committere possit.

Epist. 185.
Vi civis ab excommunicatione & interdicti sententia relaxentur.

Epist. 186.
Vetera ipsorum privilegia confirmat.

Epist. 187.
Ipsi causam Eduensis Ecclesiæ & Balmensis monasterij committit.

Epist. 188.
Ve electo Hildesemensi Episcopo auxilio sum.
Vide supra lib. 1. epist. 333.

tēr infeudata inveneritis vel distracta, non obstante appellationis objectu, legitimè revocetis; taliter mandatum nostrum, omni gratia & timore postpositis, exequamini, quòd sollicitudo vestra in Domino appareat commendanda, & non possitis de negligentia seu inobedientia reprehendi. Nullis lit. veritati & justitiæ &c. Quòd si omnes &c. tu, frater Episcopo, cum eorum altero &c. Datum Laterani III. Nonas Februarij, pontificatus nostri anno secundo.

*IN SICHEN. ET DE VALLE
beati Georgij Abbatibus, & Præposito
sanctæ Mariæ in Herfordia.*

*Epist. 289.
De præbendarum devolutione, nisi intra statutum à jure tempus conferantur.*

GRave gerimus & indignum quòd in multis Ecclesiis tam Prælati quàm subditi contra constitutiones canonicas temerè venientes, easdem enervare præsumunt, & de quo dolemus non modicum, quæ pro Ecclesiarum utilitate à sanctis patribus provida fuerunt deliberatione statuta, in detrimentum earum evacuare contendunt. Sanè cum in Lateranensi Concilio fuerit constitutum ut quoties ecclesiastica beneficia vacare contingit, si Capitulum, ubi donatio spectat ad ipsum, infra tempus in eodem Concilio diffinitum eadem conferre distulerit, per Episcopum concedatur, & id Episcopo negligente, ad superiorem eorundem donatio devolvatur, mirati sumus non modicum & commoti quòd venerabilis frater noster Archiepiscopus & dilecti filij Capitulum Magdeburgen. non habentes ad præmissa respectum, nec attendentes etiam quanta ex defectu personarum possint Ecclesiis provenire, maximè cum propter hoc divinum eis officium subtrahatur, præposituram & sex præbendas Ecclesiæ Magdeburgensis, cum per annum & ultra vacaverint, infra tempus sibi permissum non curaverunt idoneis personis assignare, propter quòd ab N. Scholastico ejusdem Ecclesiæ, ne quid ab eis fieret de præpositura jam dicta, ad nostram fuit audientiam appellatum. Licet autem ante adventum nuntiorum dicti Archiepiscopi, & ante adventum A. Præpositi & N. Scholastici Canonicorum Magdeburgensis Ecclesiæ, ad nostram audientiam pervenisset quòd donatio præposituræ & præbendarum ipsarum ad nos esset secundum statuta dicti Concilij devoluta, quia tamen super his per eosdem nuntios

* incommoda

in nostra fuit præsentia aliquandiu litigatum, nobis plenius constitit de præmissis. Ut autem non possemus de negligentia reprehendi, qui prædictos Archiepiscopum & Capitulum dignos proinde redargutione censuimus; volentes etiam, prout ad nos pertinet, præcavere ne ubi jura conduntur, ibidem injuriam patiantur, præposituram ipsam dilecto filio A. sanctæ Mariæ ad gradus in Maguntia Præposito, ejusdem Ecclesiæ Magdeburgensis Canonico, viro provido & honesto, (quem ex aliquanta conversatione, quam ad sedem apostolicam habuisse dignoscitur, credimus eodem beneficio non indignum; per cujus etiam industriam & potentiam utiliter poterit ipsius officium adimpleri) duximus conferendam, ipsum in consistorio nostro de eadem per anulum investire curantes. Volentes autem prædictis Archiepiscopo & Capitulo, pro devotione quam ad nos & sacrosanctam Romanam Ecclesiam habere noscuntur, paterna sollicitudine respondere, eisdem duximus indulgendum ut ex illis sex præbendis dictus Archiepiscopus duas & Capitulum duas alias vice nostra, non sua, possint idoneis personis conferre; ita tamen quòd si infra quadraginta dies post receptionem litterarum nostrarum id efficere fortè neglexerint, vos, filij Abbates, & Magister P. Scholasticus Maguntinus, quem vobis in hoc duximus adjungendum, auctoritate nostra tam illas quatuor quàm alias duas sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo personis idoneis conferatis; ita quòd si omnes his exequendis nequiveritis interesse, dictus Scholasticus cum altero vestrum ea nihilominus exequatur. Ceterum si aliqui contra prædictam donationem nostram aut etiam factum vestrum, filij Abbates & Præposite de Herfordia, aliqua temeritate venire præsumperint, vos eos à præsumptione sua per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compellatis. Provideatis autem attentius quatenus si postquam ad nos est ipsius præposituræ donatio devoluta, super eadem aliquid fuerit attentatum, in irritum appellatione postposita reducat. Nos autem prædicto Archiepiscopo nostris damus litteris in mandatis ut dicti Præpositi nuntios in corporalem ejusdem possessionem suo nomine inducere non omitat, & eidem Præposito, cum se prædi-